

عنوان مقاله:

بررسی نقش گسل نایبند در ایجاد ماگماتیسم گندم بریان با استفاده از فاکتور خط وارگی و ویژگی های ژئوشیمیایی

محل انتشار:

پانزدهمین همایش انجمن زمین شناسی ایران (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

داود رئیسی - دانشجوی کارشناسی ارشد پترولوژی، بخش زمین شناسی، دانشگاه شهید باهنر کرمان

سارا درگاهی - عضو هیئت علمی، بخش زمین شناسی، دانشگاه شهید باهنر کرمان، ایران

سیدحسام الدین معین زاده - عضو هیئت علمی، بخش زمین شناسی، دانشگاه شهید باهنر کرمان، ایران

سیدجابر یوسفی - دانشجوی کارشناسی ارشد، بخش زمین شناسی، دانشگاه شهید باهنر کرمان، ایر

خلاصه مقاله:

گسل نایبند در حاشیه غربی بیابان لوت یکی از بزرگترین گسل های امتداد لغز در ایران می باشد. مطالعات نشان می دهند که بازالت گندم بریان باید بعد از شروع فعالیت اولیه گسل نای بند شکل گرفته باشد. بررسی فاکتور خط وارگی در این منطقه از نوعی ارتباط بین نحوه قرار گیری مخروط های آتشفشانی و جهت جریان یافتن گدازه های بازالتی با محل بازشدگی و حرکات کششی گسل نایبند حکایت دارد. در حقیقت نازک شدگی پوسته ای در این منطقه باعث بالا آمدن استنوسفر و یک حرکت به سمت بالای مرز بین لیتوسفر - استنوسفر شده که این موضوع پیشنهاد یک موقعیت کم عمق موهو زیر این منطقه را می دهد. مطالعات ژئوشیمیایی نیز مبین آن است که آلکالی بازالت های گندم بریان در یک محیط کششی درون صفحه ای حادث شده اند. نمودارهای عنکبوتی و الگوی عناصر نادر خاکی بازالت های گندم بریان حاکی از عمق زیاد نشات گیری ماگمای تشکیل دهنده بازالت های گندم بریان می باشد که موید نقش گسل نایبند در بالا آمدن ماگما از عمق زیاد می باشد.

کلمات کلیدی:

محیط کششی درون قاره ای، بازالت آلکالی، عناصر ناسازگار، نازک شدگی پوسته ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/135540>

